

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 6ον - ΑΡΙΘΜ. 137

16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς Ε' Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε.....	2
Αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰθαγενῶν Ὁρθοδόξων ἐν Ἀφρικῇ.....	6
Δύο Ὁρθόδοξοι Ἱερεῖς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἀπευθύνουν ἔκκλησιν πρὸς τὸ Π.Σ.Ε.....	7
"Ἐρησκειτικὰ ναρκωτικὰ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν".....	8
Σύντομα Νέα.....	9
Ὁρθόδοξος Βιβλιογραφία.....	12

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΕΛÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE * TÉL. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÉSY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νὰ ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευομένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μὲ ἀπλὴν ἔνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΕΛΛΗΝΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ Ε' ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ Π.Σ.Ε.

Έληξαν πρός έξαημέρου, είς Ναϊρόμπι Κένυας, αί έργασίαι τής Ε' Γενικής Συνελεύσεως του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών (23.11-10.12.1975). Κεντρικόν θέμα τής μεγάλης αύτης Συνελεύσεως, ή όποία συνεκέντρωσεν επί τό αύτό 2.500 περίπου πρόσωπα, ήτο, ώς γνωστόν, "ό Χριστός έλευθερώνει καί ένώνει". Τό θέμα τουτο έτυχε, επί δεκαοκταήμερον, πολυπλεύρου μελέτης έκ μέρους 747 άντιπροσώπων 271 Έκκλησιών-μελών του Π.Σ.Ε. Μεταξύ άλλων, συνεζητήθησαν προβλήματα σχετικά πρός τήν ένότητα τής Έκκλησίας, τήν θέσιν τής γυναικός έν τή κοινωνία καί τή Έκκλησία, τά δικαιώματα του άνθρώπου, τήν θρησκευτικήν έλευθερίαν, τόν φυλετισμόν, τόν δυτικόν ίμπεριαλισμόν, ώς καί πρός διαφόρους πολιτικάς καταστάσεις ανά τόν κόσμον.

Χαρακτηρίζουσα τήν Έκκλησίαν ώς "συνοδικήν κοινότητα", ή Συνέλευσις του Π.Σ.Ε. έσημείωσεν άσφαλώς κάποιαν πρόοδον είς τήν άναζήτησιν τής ένότητος. "Η συνοδικότης, έτονίσθη, έκφράζει τήν έσωτερικήν αύτην ένότητα τών Έκκλησιών, αί όποίαι άπεχωρίσθησαν μέν άλλήλων διά του χρόνου, του χώρου καί του πολιτισμοϋ, βιοϋν όμως έντόνως τήν έν Χριστώ αύτην ένότητα". Η ένότης σέβεται τά ιδιαίτερα χαρίσματα έκάστης Έκκλησίας. Η μία καί άποστολική πίστις είναι εκείνη, ή όποία όφείλει ν'άποτελῆ τόν κοινόν παρονομαστήν.

Σχετικώς, ό άρχιμανδρίτης Κύριλλος Άργέντης, είς "άξιόλογον", ώς έχαρακτηρίσθη, όμιλίαν του ένώπιον τής όλομελείας τής Γεν. Συνελεύσεως, έτόνισεν, ότι "μία διομολογιακή συνέλευσις δέν είναι άκόμη σύνοδος, άλλ'ήμπορεϊ καί μάλιστα όφείλει νά έμφανίξη όλα τά πρόδρομα στοιχεΐα τής άποτελεϊ ένα θεσμόν, ό όποιος θά άρύεται τό περιεχόμενον τής άναζητουμένης άληθείας άπό τό "Άγιον Πνεϋμα, ήμπορεϊ κάποτε νά έξελιχθῆ είς σύνοδον". Ο όρθόδοξος όμιλητής ηύχήθη, όπως μία τών προσεχών συνελεύσεων του Π.Σ.Ε. άναγνωρισθῆ άπό σύνολον τό χριστιανικόν πλήρωμα ώς 8η Οίκουμενική Σύνοδος, μή παραλείπων όμως νά τονίση συγχρόνως, ότι τίποτε σχεδόν δέν είναι δυνατόν νά πραγματοποιηθῆ σχετικώς, εάν προηγουμένως

"οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ δέν συναντηθοῦν ἐν τῇ θείᾳ κοινωνίᾳ ἢ τῷ μυστικῷ δεῖπνῳ... , διότι ἡ εὐχαριστηριακὴ συνέλευσις εἶναι τὸ ἐργαστήριον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μεταμορφώνει τὴν κοινότητα τῶν πιστῶν εἰς Ἐκκλησίαν καὶ δι' αὐτῆς ἀκριβῶς πραγματώνει τὴν ἐνότητά των."

Τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἐκκλησιῶν-μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπησχόλησεν ἐπίσης ἐπὶ μακρὸν τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ θέμα τῶν ὄχι πάντοτε εὐνοϊκῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας συχνὰ ζῆ σήμερον ἡ γυναῖκα, ἐθίγη ἐπανειλημμένως κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, ἀναφέρεται δέ καὶ πολλάκις εἰς τὰ διάφορα κείμενα της. Ἐζητήθη μάλιστα ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας-μέλη, ὅπως ἐξετάσουν λεπτομερῶς τὴν δυνατότητα χειροτονίας τῶν γυναικῶν.

Εἰς τὸ θέμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, κυρίως εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, ἢ Ἐ'Γεν. Συνέλευσις ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὰς ἰδιατέρας πολιτικὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ζοῦν αἱ Ἐκκλησίαι τῆς ἐν λόγῳ χώρας· ἀνεγνώρισε δέ τὸ ἐπικίνδυνον τῆς ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς κριτικῆς: "δέν ἠμπορεῖ νὰ ὁμιλῇ κανεὶς γεγωυίᾳ τῇ φωνῇ, ὅταν ὁ ἴδιος δέν διατρέχει κανένα κίνδυνον.

Τὴν Γεν. Συνέλευσιν ἀπησχόλησεν ἐπίσης τὸ ζήτημα τοῦ κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα. Ὡς γνωστόν, ἡ ἀρχικὴ πρότασις διὰ τὸν ἐν λόγῳ κοινόν ἑορτασμόν εἶχε γίνεαι πρό ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, υἱοθετήθη δέ ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πλειονότης τῶν προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν-μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε. εἶναι σήμερον πρόθυμος νὰ δεχθῇ κοινήν σταθεράν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὸ δεύτερον Σάββατον τοῦ Ἀπριλίου. Αἱ κατὰ τόπους Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι δέν ἔχουν λάβει ἀκόμη σχετικὴν ἀπόφασιν, προτιμῶσαι, κατόπιν προτάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως πράξουν τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ ἐν πανορθοδόξῳ διασκέψει. Ἡ Γεν. Συνέλευσις διεπίστωσεν ἐν προκειμένῳ, ὅτι "συγκεκριμένη πρότασις κατὰ τὸ παρὸν στάδιον, δέν θὰ ὠδήγει εἰς ἀποδοχὴν κοινῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα ἐκ μέρους ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν". Ἄξιον σημειώσεως, ὅτι αἱ Ἀντιπροσωπεῖαι ὄλων τῶν ἐν Ναῦρόμπι Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν παρουσίασαν τὴν ἐξῆς κοινήν δήλωσιν εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν :

"Ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ Πέμπτῃ Συνελεύσει παρόντες ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν-μελῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἐκφράζοντες τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν, συσκεφθέντες δέ καί ἐν Ναϊρόμπι ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς σταθερᾶς ἡμερομηνίας πρὸς κοινόν ἑορτασμόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ὑπὸ πάντων τῶν Χριστιανῶν, δηλοῦμεν :

α) Χαιρετίζομεν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς Ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν τοῦ Βατικανοῦ, ὅπως φέρωσι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ταύτης καί ἐφελκυσωσιν ἐπ'αὐτοῦ τὴν προσοχὴν πασῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

β) Ὑπομιμνήσκομεν εἰς πάντας τοὺς Χριστιανούς, ὅτι ἡ ἐπιθυμία πρὸς ἐπίτευξιν κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα καί κοινῆς μαρτυρίας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐξεφράσθη πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου κατ'Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας· εἴμεθα δέ εὐτυχεῖς, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον σοβαρᾶς ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί τοῦ Βατικανοῦ.

γ) Καίτοι ἀναγνωρίζομεν καί ἐκτιμῶμεν τὰς προσπάθειάς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς ἐπίτευξιν κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ὑπὸ πάντων τῶν Χριστιανῶν καί ἐννοοῦμεν τὴν σημασίαν τῶν ὀπισθεν τῶν προσπαθειῶν τούτων κοινωνικῶν καί οἰκονομικῶν ἐκτιμήσεων, ἐν τούτοις ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως δώσωμεν προτεραιότητα εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας.

δ) Τούτων ἕνεκεν, αἱ Ἐκκλησίαι ἡμῶν, κατόπιν σχετικῆς ἀλληλογραφίας, ἀπεφάσισαν, ὅπως μηδεμίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν λάβῃ κεχωρισμένως οἰανδήποτε θέσιν ἐν προκειμένῳ, ἄνευ προηγουμένης γενικῆς Πανορθόδοξου ἀποφάσεως.

ε) Συμφώνως καί συνεπῶς πρὸς τὴν ἀνωτέρω πρωτοβουλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς ἐπίτευξιν κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, δηλοῦμεν, ὅτι : τοῦ ζητήματος ἐν τῇ ὁλότητι αὐτοῦ

εὐρισκομένου ἤδη ὑπὸ μελέτην ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἐναπόκειται ἡμῖν ἵνα προτείνωμεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπως τὸ θέμα τοῦτο ἐξετασθῇ ἐν προσεχεῖ Πανορθοδόξῳ διασκέψει πρὸς λήψιν σχετικῆς ἀποφάσεως.

ς) Παρακαλοῦμεν τὴν ἐπὶ κεφαλῆς ἡμῶν Ἀντιπροσωπείαν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως παρουσιάσῃ τὴν δῆλωσιν ταύτην ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν Ἁγίων Τόπων, τὸ ψήφισμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως τονίζει, ὅτι "ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων ὀφείλει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ εἰς τοὺς πιστοὺς τῶν τριῶν θρησκειῶν (Χριστιανικῆς, Ἰουδαϊκῆς καὶ Μουσουλμανικῆς), ὥστε νὰ ἡμποροῦν οὗτοι νὰ συναντῶνται ἐν αὐτῇ καὶ νὰ ζοῦν μαζύ... οἱ ἅγιοι Χριστιανικοὶ Τόποι, εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τὰ περίχωρα, ἀνήκουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς Ἐκκλησίας-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. καμμία ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ὁποιασδήποτε ὁμολογίας καὶ ἂν εἶναι, δέν ἡμπορεῖ νὰ διατείνεται ὅτι αὐτὴ μόνη ἐκπροσωπεῖ τὴν Χριστιανικὴν πλευράν, οὔτε δέ νὰ ἐκφράζεται ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν Χριστιανῶν· αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ἐκάστης ὁμολογίας δέν ἐκφράζουν παρά μόνον τὴν ἀποψιν τῆς ἰδίας τῶν Ἐκκλησίας"... ἡ διευθέτησις τοῦ διαθρησκευτικοῦ προβλήματος τῶν Ἁγίων Τόπων ὀφείλει νὰ γίνῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα διεθνοῦς ἐπιτροπῆς..."

Γενικῶς ἡ ἐν Ναϊρόμπι Ε' Γεν. Συνέλευσις κατέδειξε τὴν σταθεράν θέλησιν τοῦ Π.Σ.Ε., ὅπως ὁδηγήσῃ τὰς Ἐκκλησίας-μέλη του εἰς ρεαλιστικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν φλεγόντων προβλημάτων τῆς παρούσης ὥρας καὶ ὅπως ἐγκαταλείψῃ ὀριστικῶς τὸ κήρυγμα τοῦ εὐκόλου οἰκουμενισμοῦ. Κατέδειξεν ἐπίσης, ὡς μαρτυροῦν τὰ τελικὰ κείμενα τῆς Συνελεύσεως, τὴν ἀποφασιστικὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως συμβάλῃ ἀκόμη θετικώτερον καὶ ἐνεργότερον εἰς τὰς διαφόρους θεολογικὰς συζητήσεις τοῦ Π.Σ.Ε.

ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ
ΙΘΑΓΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ.

Ο αριθμός τών μελών τής "Αφρικανικῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας" ἀνέρχεται σήμερον, κατά τόν Μητροπολίτην Εἰρηνοπόλεως Φρουμέντιον, εἰς 70.000. Κατά τόν ἐν Ναῖρόμπι ἰθαγενῆ ὀρθόδοξον ἱερέα Ἐλευθέριον Muiruri Nduaru, ὁ ἀριθμός αὐτός θά ἔπρεπε νά ἀνέρχεται μᾶλλον εἰς 250.000 περίπου. Ἡ διαφορά τών ὑπολογισμῶν ἔγκειται εἰς τήν ἔλλειψιν τρεχόντων ἐγκύρων στατιστικῶν στοιχείων, λόγῳ τῆς ἀπό τοῦ 1965 ραγδαίας ἀυξήσεως τών ἰθαγενῶν Ἀφρικανῶν Ὁρθόδοξων ἐν Κένυα καί Οὐγκάντα. Κατά τόν ἰθαγενῆ ἱερέα Gathuna, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ὁρθόδοξου Ἀφρικανικῆς Νεολαίας, ὁ ἀριθμός τῶν ἐν Κένυα Ὁρθόδοξων ἀνήρχετο ἤδη τό 1963 εἰς 100.000 περίπου, κατά μόνον δέ τό ἔτος 1971 εἶχον σημειωθῆ 21.000 βαπτίσεις νέων καί ἐφήβων. Ἄξιον σημειώσεως, ὅτι τό 1953 ὁ ἀριθμός τῶν ἐν Κένυα ἰθαγενῶν Ὁρθόδοξων ἀνήρχετο εἰς μόλις 30.000.

Ἀντιθέτως οἱ ἐν Οὐγκάντα Ὁρθόδοξοι ἀριθμοῦνται εἰς 30.000 μόνον, λόγῳ τῆς μακρᾶς προεγκαταστάσεως Ρωμαιοκαθολικῶν καί Ἀγγλικανῶν Ἱεραποστόλων. Εἰς Τανζανίαν, κατά τά ὑπάρχοντα στατιστικά στοιχεῖα, ὁ ἀριθμός τῶν Ἀφρικανῶν Ὁρθόδοξων ἀνέρχεται εἰς ὠρισμένας μόλις ἑκατοντάδας, ἔνεκα τῶν πολιτικῶν κυρίως συνθηκῶν.

Ἐν τῶν κυριωτέρων προβλημάτων τῆς νεοπαγοῦς αὐτῆς ἐν Ἀφρικῇ Ἐκκλησίας εἶναι ἡ θεολογική ἐκπαίδευσις. Ὑπάρχουν ἤδη δύο ἐκκλησιαστικά σχολαί εἰς Namungona, πλησίον τῆς Καμπάλα, καί Kagira, πλησίον τῆς Ναῖρόμπι. Πολυάριθμοι ὀρθόδοξοι Οὐγκανδοί ἀναγκάζονται ὅμως νά πραγματοποιήσουν τάς ἀνωτέρας θεολογικάς τῶν σπουδᾶς εἰς τό ἐξωτερικόν, κυρίως δέ εἰς τήν Ἑλλάδα. Ἐπί τοῦ παρόντος εὐρίσκονται 40 ὀρθόδοξοι Οὐγκανδοί καί 20 Κενυανδοί εἰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Πάτμον, Κύπρον, Κρήτην καί Η.Π.Α. πρός θεολογικήν ἐπιμόρφωσιν. Πρός κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τούτων, ἰδρύθη προσφάτως ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστική Σχολή, εἰς Kawangware (Ναῖρόμπι) ὠρεῖ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου, ὁ ὁποῖος καί θά ἐγκαινιάσῃ αὐτήν, ὡς ἐγνώσθη, ἐντός ὀλίγων ἑβδομάδων.

Οἱ Ἀφρικανοὶ Ὀρθόδοξοι ἀντλοῦν τὰ τῆς λειτουργικῆς τῶν ζωῆς ἀπὸ τὸ Βυζαντινὸν Τυπικόν. Ἡ Θεία Λειτουργία τελεῖται εἰς τὰς τοπικὰς γλώσσας Κιγκάντα, Κικούγιου καὶ ἀπὸ τὸ 1970 Σουαχίλι, ψάλλεται δέ κατ'αὐτὴν μουσικὴ βυζαντινῆς προελεύσεως μὲ ρυθμὸν προσηρμοσμένον πρὸς τὴν τοπικὴν ἁσματικὴν τεχνοτροπίαν. Αἱ εἰκόνες εἰσάγονται ἐξ Ἑλλάδος φέρουσαι πολλάκις ἀφρικανικὰ καλλιτεχνικὰ στοιχεῖα. Παρατηρεῖται ἤδη τάσις πρὸς ἀνάπτυξιν ἰδίας ἰθαγενοῦς εἰκονογραφίας.

Γενικῶς, ἡ ἐν Ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ ἰθαγενῆς Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὑπαγομένη εἰς τὴν Μητρόπολιν Εἰρηνοπόλεως (Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας), ἀριθμεῖ 3 ἰθαγενεῖς Ἐπισκόπους, 36 Ἱερεῖς, 2 διακόνους, 20 κοινωνικούς λειτουργούς οἱ ὅποιοι ἐξυπηρετοῦν, συνολικῶς, 80 ἐκκλησιαστικὰς κοινότητες καὶ 150 ἄλλους τόπους λατρείας.

ΔΥΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΑΠΕΥΘΥΝΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ Π.Σ.Ε.

Ἰδιαιτέραν ὄλως ἐντύπωσιν προὔξεν ἡ εἰς τὰ μέλη τῆς 5ης Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ναϊρόμπι ἡ ἐκκλησιὰ δύο Ὀρθόδοξων κληρικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, τῶν πρεσβυτέρων Gleb Yakunin καὶ Lev Regelson, ὑπὲρ τῶν καταδιωκομένων Χριστιανῶν τῆς χώρας τῶν. Τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν καλεῖται νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν εἰς τὰ θύματα τοῦ θρησκευτικοῦ διωγμοῦ καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ διεθνῆ ἔλεγχον τῶν διαφόρων ἐν Ρωσίᾳ ψυχιατρικῶν κλινικῶν καὶ θεραπευτηρίων. Οἱ ὑπογράφωντες τὴν ἐκκλησίαν Ἱερεῖς προτείνουν περαιτέρω τὴν διοργάνωσιν διεθνῶν διαμαρτυριῶν, ὅπως καὶ τὴν σύστασιν τακτικῶν ἐκκλησιαστικῶν δεήσεων ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Σοβ. Ἐνώσει πιστῶν. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν καταγγέλλεται ἐπίσης ἡ μεγάλη ἔλλειψις ἀντιτύπων τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἡ εἰς Ναϊρόμπι εὐρισκομένη Ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἀντιδροῦσα, ἐχαρακτήρισε τὰς ὡς ἄνω καταγγελίας ὡς "ὑπερβολικὰς". Σχετικῶς, ὁ Μητροπολίτης Τούλας καὶ Βέλεφ Ἰουβενάλιος, Πρόεδρος τοῦ Γραφείου τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, παρεδέχθη μὲν, ὅτι οἱ νόμοι οἱ ἀφορῶντες τὰς

θρησκευτικῆς κοινότητος ἐν τῇ Σοβ. Ἐνώσει δημιουργοῦν ἐνίοτε ἰδιαιτέρας φύσεως προβλήματα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐτόνισεν ὁμως ἐπίσης, ὅτι αἱ ἐν τῇ Δύσει κυκλοφοροῦσαι εἰδήσεις παρέχουν πλειστάκις "διεστραμμένην ὅλως εἰκόνα τῆς πραγματικότητος". Κατὰ τὸν αὐτὸν Μητροπολίτην, ἡ ἐν Ῥωσίᾳ Ἐκκλησία εὔρε τὴν θέσιν της ἐντὸς τῆς διαρκῶς δημοκρατικοποιουμένης σοβιετικῆς κοινωνίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀτενίζει μὲ πίστιν καὶ ἐλπίδας πρὸς τὸ μέλλον. Οἱ δύο συγγραφεῖς τῆς πρὸ τὸ Π.Σ.Ε. ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς, κατὰ τὸν Μητροπολίτην Τούλας, εὐρίσκονται ἀπὸ καιροῦ εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἰδίας τῶν Ἐκκλησίας καὶ διακρίνονται διὰ τὴν ἀντιοικουμενικὴν τῶν στάσεων. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης τρόπον ἐξεφράσθη περὶ τῆς ἐν Ῥωσίᾳ γενικῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ ἡ ἐν Ναϊρόμπι Ἀντιπροσωπεία τῆς ἐν τῇ Σοβ. Ἐνώσει Ἐκκλησίας τῶν Βαπτιστῶν.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ

Δημοσιεύονται γερμανιστί τὰ κοινά κείμενα τῆς συνελεύσεως τῆς μικτῆς ὀρθόδοξο-παλαιοκαθολικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τό Διεθνές Παλαιοκαθολικόν Δελτίον Εἰδήσεων AKID δημοσιεύει εἰς τό ὑπ'ἀριθμόν 178/1475 φύλλον του τὰ ἐπίσημα γερμανικά κείμενα τῆς προσφάτου συνελεύσεως τῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Ὁρθόδοξο-Παλαιοκαθολικοῦ Διαλόγου. Τά πέντε κοινά δογματικά κείμενα περί Θεολογίας (Ἁγίας Τριάδος, Ἀποκαλύψεως καί Κανόνος τῆς Ἁγίας Γραφῆς) καί Χριστολογίας (Ἐνανθρωπίσεως, Ὑποστατικῆς Ἐνώσεως), ἀντικατοπτρίζουν, ὡς ἐτόνισεν ἡ κοινή Ἐπιτροπή, τήν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθόδοξου καί Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας". Ὡς γνωστόν, τὰ ἐν λόγῳ κείμενα φέρουν τήν ὑπογραφήν ὄλων τῶν μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰδήσεις ἀπό τό Ὁρθόδοξον Κέντρον Chambésy.

- Ἀπό τῶν ἀρχῶν Νοεμβρίου τό ἐν Σαμπεζύ Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου στεγάζει τρεῖς Ὁρθόδοξους Κοινότητες: τήν Ἑλληνικήν, Ἑλβετικήν καί Ρουμανικήν. Ἄξιον σημειώσεως, ὅτι τό Ὁρθόδοξον Κέντρον εἶναι ὁ μόνος τόπος ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει ἐπί τό αὐτό τρεῖς Ὁρθόδοξους Κοινότητες διαφόρου ἐθνικότητος.

- Τό προσεχές συνέδριον τῆς Ὁρθόδοξου Νεολαίας τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας θά λάβῃ χώραν ἀπό 5ης μέχρις 7ης Ἰουνίου 1976 εἰς τό ἐν Γενεύῃ Ὁρθόδοξον Κέντρον. Τό ἐν λόγῳ συνέδριον, τό ὁποῖον θά ἀσχοληθῇ μέ τό θέμα "Εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἀναχρονιστική;", διοργανοῦται καί ἐφέτος ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτην Κύριλλον Ἀργέντην.

Ἡ "Μετροπόλια" καταδικάζει τὰς ἀμβλώσεις, τήν εὐθανασίαν καί τὰς προγαμιαίας σχέσεις.

Εἰς πρόσφατον δήλωσιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ "Μετροπόλια" καταδικάζονται ἀπεριφράστως αἱ ἀμβλώσεις, ἡ εὐθανασία, αἱ προγαμιαῖαι σχέσεις, ὡς καί ἡ μοιχεία καί ἡ ὁμοφυλοφιλία. Ἡ δήλωσις αὐτή ἐψηφίσθη κατὰ τήν διάρκειαν προσφάτου κληρικολαϊκῆς συνελεύ-

σεως ἀποτελουμένης ἀπὸ τετρακοσίου ἀντιπροσώπων ἐξ Η.Π.Α., Καναδᾶ καὶ Μεξικοῦ, ἔτυχε δὲ πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς της καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς 23μελοῦς Συνόδου τῆς "Μετροπόλια".

Ἐκλέγονται νέοι Πρόεδροι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Κατὰ τὴν ἐν Ναϊρόμπι 5ην Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ἐξελέγησαν ἕξ νέοι πρόεδροι : Ὁ Μητροπολίτης Λένινγκραντ καὶ Νόβγκοροντ Νικόδημος, ὁ Ἐπίσκοπος Ὀλωφ Σάντμπυ, Προκαθήμενος τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας Σουηδίας, ὁ πάστορ Μιγκουέθ Μπονίνο, τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μεθοδιστῶν τῆς Ἀργεντινῆς, ὁ Στρατηγὸς Σιματούπανγ, Πρόεδρος τοῦ Ἰνδονησιακοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Κα Κ. Οὔέντελ, τῆς Ἐπισκοπελιανῆς Ἐκκλησίας τῶν Η.Π.Α., καὶ ἡ Κα Α. Ζιάγγε, τῆς Πρεσβυτεριανῆς Ἐκκλησίας τῆς Γιάνα. Ὡς γνωστόν, ἐκ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Πρόεδροι τοῦ Π.Σ.Ε. διετέλεσαν μέχρι σήμερον: ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων Γερμανός ὁ Στρηνόπουλος, ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων Ἀθηναγόρας ὁ Καβάδας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γέρων Ἀμερικῆς Ἰάκωβος καὶ ὁ Πατριάρχης Βελιγραδίου Γερμανός.

Ἀπόψεις διακεκριμένων θεολόγων περὶ τῆς 5ης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε.

Τὸ ἐν Γαλλίᾳ ἐκδιδόμενον περιοδικὸν "Unité chrétienne" ἀφιερώνει ὁλόκληρον τό φύλλον τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν. Περιέχει, πρῶτον, ἀπόψεις τοῦ Δρος Βίσσερ'τ Χόυφτ, τέως Γεν. Γραμματέως τοῦ Π.Σ.Ε., περὶ τῆς διαχριστιανικῆς κινήσεως ἐν γένει. Ἐπίσης, περιλαμβάνει ὀρθόδοξον καὶ ρωμαιοκαθολικὴν θεώρησιν διαφόρων σημαντικῶν σταθμῶν τῆς ἱστορίας τοῦ Π.Σ.Ε., τῆς διαρθρώσεώς του, ὡς καὶ τῆς συνελεύσεως τοῦ Ναϊρόμπι (τόπος-θέμα - τμήματα ἐργασίας). Τὰς θεωρήσεις αὐτάς τοῦ καθηγητοῦ Ν. Νησιώτου καὶ τοῦ π. Yves Congar ἀκολουθεῖ μελέτη τοῦ ρωμαιοκαθολικοῦ ἱερέως Β. Chenu ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν προσανατολισμῶν τοῦ Π.Σ.Ε.

Διαχριστιανικὴ σύσκεψις ἐπὶ τῆς κατηχήσεως.

ὑπὸ διαφόρων διαχριστιανικῶν καὶ κατηχητικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Κεντροανατολικῆς Γαλλίας διοργανοῦται σύσκεψις, ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν ἀρχὰς Ἀπριλίου εἰς Λυῶνα. Θὰ παραστοῦν ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου, Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας. Καλοῦνται ἐπίσης νὰ συμμετάσχουν ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι ἀσχολούμενοι, γενικῶς ἢ εἰδικῶς, μὲ τὴν κατήχησιν νέων καὶ ἐφήβων. Σκοπὸς τῆς συσκέψεως εἶναι ἡ ἐξεύρεσις τρόπου κοινῆς διαχριστιανι-

κῆς συνεργασίας καί ἀλληλοεμπλουτισμοῦ εἰς τόν χῶρον τῆς κατηχήσεως νέων καί ἐφήβων.

Ἀπεβίωσεν ὁ ἱστορικός Φραγκῖσκος Δβόρνικ.

Ὁ ἱστορικός Φραγκῖσκος Dvornik, συγγραφεύς ὑπέρτριakonτά-δος ἀξιολόγων ἔργων ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ Βυζαντίου, ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 83 ἐτῶν εἰς Μοραβίαν. Ὁ ἐκδημησας, καθηγητῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πράγας, ἠναγκάσθη νά ἐγκαταλείψῃ τήν Τσεχοσλοβακίαν κατὰ τόν 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον, ἐκλεγείς μετὰ μακράν παραμονήν εἰς Γαλλίαν καί Ἀγγλίαν, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ τῶν Η.Π.Α. Κατέστη εὐρύτατα γνωστός διὰ τὰς μνημειώδεις ἐργασίας του ἀναφερομένας εἰς τήν Μεσαιωνικήν Κεντρικήν καί Ἀνατολικήν Εὐρώπην, διεκρίθη δέ καί ὑπό πολυαρίθμων ἀμερικανικῶν πανεπιστημίων.

Ταλμουδική ἐγκυκλοπαιδεία.

Ἐκυκλοφόρησαν πρό τινος εἰς Ἰσραήλ οἱ 14 πρῶτοι τόμοι τῆς Ταλμουδικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας. Εἰς τὸ κολοσσιαῖον αὐτό ἔργον συνεργάζονται ἀπό 30ετίας ἤδη 50 ἐρευνηταί τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας "Rabbi Herzog". Ἡ νέα αὐτή ἐγκυκλοπαιδεία ὡς κύριον σκοπὸν τῆς θέτει τήν συλλογὴν παντός ὑλικοῦ ἔχοντος σχέσιν πρὸς τὸν Ἑβραϊκὸν Νόμον, τὰς ἀρχὰς καί ἐξέλιξίν του. Τὸ ἐν λόγῳ ἔργον, περιλαμβάνον τήν ἑβραϊκὴν ἱστορίαν 2.500 ἐτῶν βάσει 20.000 περίπου πηγῶν, θά ἀποπερατωθῇ, ὡς ἀνεκοινώθη, μετὰ 80 ἔτη. Ἡ Ταλμουδική Ἐγκυκλοπαιδεία ἀποτελεῖ τήν σημαντικωτέραν μέχρι σήμερον προσπάθειαν Ἑβραίων ἐπιστημόνων πρὸς ἔρευναν τῆς Τορά.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βραχυγραφία

Θεολ = Θεολογία, Ἀθήναι

JES = Journal of Ecumenical Studies, Φιλαδέλφεια Η.Π.Α.

JMP = The Journal of the Moscow Patriarchate, Μόσχα

ROC = Romanian Orthodox Church News (γαλλική έκδοσις),
Βουκουρέστιον

- 1016.- AFANASSIEFF (Nicolas): L'Eglise du Saint-Esprit (Cogitatio Fidei, 83). Paris: Cerf, (1975) 384 pp.
- 1017.- AGAFANGEL (Archim.): Bishop Porfiriy Uspensky. JMP 5(1975) 78-80, 6(1975)62-72.
- 1018.- ALEXEEV (W.): Soviet Religious Law. "Orthodox Life" 25, 4(1975)20-27
- 1019.- ANGELATOS (Phocas): Du jardin d'Eden à la terre promise. (La Bible pour les enfants.) Adaptation française par l'Archiprêtre Panayotis Simiyatos (Pierre Simiaut) et Mlle Christiane Ferez. Paris 1975.
- 1020.- BASILIUS VON CAESAREA : Briefe (II.). (Bibl. der griechischen Literatur 3.) Eingeleitet, übersetzt und erläutert von Wolf-Dieter HAUSCHILD. Stuttgart: A. Hiersemann, 1973, X + 192 S.
- 1021.- BIBER (Charles): Le dilemme des chrétiens à l'Est. "La Vie Protestante" (Genève) 38, 42(1975)3.
- 1022.- BLOOM (Anthony): Itinerario. Brescia: Queriniana, 1975, 144 pp.
- 1023.- ΜΠΟΝΗ (Κων. Γ.): Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου "Περὶ ψευδοῦς Ἀσκήσεως". Θεολ 46, 3(1975)465-481.
- 1024.- BORRELY (André): L'Homme transfiguré (L'instinct d'orthodoxie). Paris: Cerf, 1975/76.
- 1025.- ΧΡΗΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ('Αναστ.): Τό Ἑλληνικόν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικόν Δίκαιον κατὰ τὰ ἔτη 1972 καί 1973. Θεολ 46, 3(1975)626-661.
- 1026.- CONSTANTELOS (Demetr.): Life and Social Welfare Activity of Patriarch Athanasios I (1289-1293, 1303-1309) of Constantinople. Ibid., pp.611-625.
- 1027.- CORNELIS (Jérôme): Jalons sur la route de l'Unité. "Unité des Chrétiens" (75016 Paris, 17 rue de l'Assomption) 20 (1975)37-45.
- 1028.- CRABBE (George, Protopresbyter): The Dogma of the Church in the Modern World. "Orthodox Life" 25, 5(1975)27-35.

- 1029.- CYRILLE LUCAR : Sermons 1598-1602 (Byzantina Neerlandica 4). Edités par K. ROZEMOND. Leiden: E. Brill, 1974, VI + 161 pp.
- 1030.- GEORGIUS (Metropolitan of Glastonbury): Open Communion. "The Glastonbury Bulletin" (London) 36(Feb. 1975)8-9.
- 1031.- HORNER (Norman A.): An East African Orthodox Church. JES XII, 2(1975)221-234.
- 1032.- HUSSEY (M. Edmund): Nicolas Afanassiev's Eucharistic Ecclesiology: A Roman Catholic Viewpoint. Ibid., pp.235-252.
- 1033.- ΙΑΚΩΒΟΥ (Μητροπολίτου Μηθύμνης): Ζητῆσαι καὶ ζῶσαι (ποιμαντικά). Καλλονή 1974, 46 σσ.
- 1034.- IVANOV (M.): The Language of the Bible. JMP 8(1975)72-77.
- 1035.- JORDAN (Martin): Beiträge zur biblischen Anthropologie. Θεολ 46, 3(1975)511-528.
- 1036.- ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀλεξ. Κ., Πρωτοπρ.): Ἡ Θεία Λειτουργία (Εἰσαγωγή - Κείμενον - Ἑρμηνεία). Ἀθήναι 1975, 88 σσ.
- 1037.- ΚΕΞΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀνέστη): Βίος τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου Στ' τοῦ Καντακουζηνοῦ. Θεολ 46, 3(1975)573-610.
- 1038.- ΜΑΤΖΟΥΝΕΑ (Εὐαγ. Κ., Πρωτοπρ.): Κατὰ νέου Κέλσου. Ἀπάντησις πρὸς ὑβριστὴν τοῦ Ἰησοῦ. Ἀθήναι 1975, 72 σσ.
- 1039.- ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ : Τὸ αὐτόματον διαζύγιον. Εἶναι δυνατὴ ἡ θέσπισις "αὐτομάτου" διαζυγίου ἐν Ἑλλάδι; Ἀθήναι (1975;), 16 σσ.
- 1040.- LANARÈS (Pierre): Constantin. "Conscience et Liberté" (Berne) 10(1975)22-26.
- 1041.- MEYENDORFF (Jean): Initiation à la théologie byzantine. (Coll. Initiations.) Paris: Cerf, 1975/76.
- 1042.- NEMESHEGYI (P.): Ecumenism no Junenkan (Δέκα χρόνια οἰκουμενισμοῦ). "The Japan Missionary Bulletin" (Tokyo) 29, 1(1975)27-29 (Ἰαπωνιστί).
- 1043.- NESTOR (Archimandrite): St. Evfimiyy, Patriarch of Tirnovo. JMP 9(1975)40-43.
- 1044.- NIKEPHOROS GREGORAS : Rhomaïsche Geschichte - Historia Rhomaike (Bibl. der griech. Literatur 4). Übersetzt und erläutert von Jan Louis Van DIETEN. Erster Teil (Kapitel I-VII). Stuttgart: A. Hiersemann, 1973, VIII + 339 S.
- 1045.- ΝΗΣΙΩΤΟΥ (Νικ.): Ἡ ἀπολογία τῆς ἐλπίδος. Θεολ 46, 3(1975) 482-510.
- 1046.- ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ : Un regard orthodoxe sur le C.O.E.E. "Unité Chrétienne" (Association Unitas, Lyon), n° consacré à: "Le Conseil Oecuménique à Nairobi", 40(nov. 1975)52-54.
- 1047.- OVSYANNIKOV (V.): What Do We Expect from the Assembly? JMP 8(1975)62-68.

- 1048.- ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Ἄντ.): Ἡ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνιολογικῆς σκέψεως. Θεολ 46, 3(1975)556-572.
- 1049.- PARTHENIUS (Monk): The Elder Timothy. "Orthodox Life" 25, 4(1975)12-16.
- 1050.- PINNINGTON (Judith and Margaret): Tradition and Life: A Challenge Orthodox Ignore at Their Peril. "The Glastonbury Bulletin" 36(Feb. 1975)5-8.
- 1051.- SHAKARIAN (Narek, Bishop): The Armenian Apostolic Church and Its Mission for Peace. "Christian Peace Conference" (Prague) 49(Summer 1975)24-28.
- 1052.- SHEHDA (Myron): Yak naspravdi povstalo pravoslavia? (Ἀρχὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.) "Lohos" (Yorktown, Sask., Καναδά) 25, 4(1974)241-249 (οὐκρανιστί).
- 1053.- (ST.) SIMEON THE NEW THEOLOGIAN : Concerning Communicants and those who Partake of the Holy Mysteries Unworthily. "Orthodox Life" 25, 4(1975)8-11.
- 1054.- SIMON (Gerhard): Church, State and Opposition in the USSR. Berkeley/Los Angeles: Univ. of California Press, 1974, 248 pp.
- 1055.- SKURAT (Konstantin): The Bulgarian Patriarchs since 1953. JMP 6(1975)38-43.
- 1056.- SMIRNOV (Eulogius, Archim.): The Life and Apostolic Works of Metropolitan Innocent Veniaminov. "One Church" 29, 4(1975)165-174.
- 1057.- SOKOLOVA (Maria N.): Icon-Painting in Ancient Times. JMP 6(1975)72-80.
- 1058.- ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ (Βασ. Θ.): Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος Δ'. Θεολ 46, 3(1975)529-542.
- 1059.- SWEETLAND (Gailfred Boller): Salvation of the Cosmos in Eastern Christian Tradition. JFS XII, 2(1975)253-256.
- 1060.- ΤΙΠΑΡΝΑΗ (Αἰμιλιανοῦ): Ἡ ἀειπάρθενος Θεοτόκος εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἱεροσόλυμα 1976, ἀνάτ. ἐκ τοῦ περ. "Νέα Σιών", 29 σσ.
- 1061.- TROITSKY (German): Women and Christianity. JMP 9(1975)35-39.
- 1062.- TSIRPANLIS (Const. N.): The Liturgical Theology of Nicolas Cabasilas. Θεολ 46, 3(1975)543-555.
- 1063.- ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΥ (Βαρβάβα Δ., Μητροπολίτου Κίτρους): Ἡ Αὐτοκέφαλος Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας καὶ οἱ βασικοὶ θεσμοὶ διοικήσεως αὐτῆς. Ἀθῆναι 1975, 70 σσ.
- 1064.- VENIAMINOV (Innokentiy, Metropolitan): The Way to the Kingdom of Heaven. JMP 3(1975)63-68.
- 1065.- VÖLKER (W.): Praxis und Theoria bei Symeon dem Neuen Theologen. Wiesbaden: Fr. Steiner, 1974, 489 S.

- 1066.- WILLEBRANDS (John, Cardinal): The Future of Ecumenism. "One in Christ" (Benedictine Convent, Priory Close, London N14 4AT) XI, 4(1975)310-323.
- 1067.- ZAPHIRIS (Gér.): Le texte du Discours sur la Montagne. Θεολ 46, 3(1975)662-671.
- 1068.- Communiqué of the Meeting of the WCC Commission on the Churches' Participation in Development. JMP 8(1975)68-69.
- 1069.- Contacts interorthodoxes et oecuméniques de l'Eglise orthodoxe roumaine durant le 2e trimestre de 1975. ROC IV, 3(1975)6-62.
- 1070.- Current Issues in Biblical and Patristic Interpretation. Edited by Gerald F. HAWTHORNE. Grand Rapids (Mich. 49502): W. Eerdmans Publ. Co. (255 Jefferson Ave. S.E.), (1975?) 384 pp.
- 1071.- (The) Ecumenical World of Orthodox Civilization. Russia and Orthodoxy. Vol. III. (Essays in honor of Georges Florovsky.) Edited by A. BLANE and Th. E. BIRD. The Hague/Paris: Mouton, 1974, 250 pp.
- 1072.- Impressions de l'Eglise orthodoxe roumaine. Interviews données par: le pasteur Philip POTTER, S.E. l'Archevêque Olof SUNDBY, le Prof. Oscar CULLMANN. ROC IV, 3(1975) 102-109.
- 1073.- (The) Martyrdom of St. Thomais. "Orthodox Life" 25, 4(1975) 5-7.
- 1074.- (Le) monastère de Néamț (Néamtz). ROC IV, 3(1975)110-113.
- 1075.- Orthodox Contributions. Papers Compiled and Presented by THE ORTHODOX TASK FORCE OF THE WCC. Geneva: World Council of Churches, 1975, 35 pp.
- 1076.- Τά ποιήματα τοῦ Καλογήρου (Γ'). Ἀθήναι: ἐκδ. Ἱ. Μητροπόλεως Θεβῶν καί Λεβαδείας, 1975, 240 σσ.
- 1077.- TOB : Ancien Testament. (1 vol. relié.) Paris: Cerf, 1975, 2400 pp.
- 1078.- (La) vie dans l'Esprit selon la tradition de l'Orient chrétien - Entretien avec Olivier Clément. "Le Temps de l'Esprit" (Cahiers Saint Dominique, 1 av. Lacordaire, 31078 Paris Cédex) 138(mai 1973)370-381.